

Onze Maarten op Sint Maarten

Kluchtig blijspel in vier bedrijven

door

TRUDY VAN DER BIJL-AALDERINK

en

KLAAS BERGSMA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ONZE MAARTEN OP SINT MAARTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TRUDY VAN DER BIJL-AALDERINK en KLAAS BERGSMA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop) , met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering (en) :

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon** (03) 3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Oma

Karel - haar zoon, sullig type, degelijk gekleed, moederskindje

Letty - schoondochter, haaibaai, gek op geld, wel dame

Joris - kleinzoon, hip, zwarte schaap van familie

Daniëlle - kleindochter, lizig type, stijf gekleed

Maarten - andere zoon, vlotte Bourgondiër, levensgenieter, zakenman

Diamond - vriend van Maarten, kleurling, spreekt met Surinaams accent

Samirah - zijn vriendin, eilandbewoonster, getinte huid

Willem Dageraad - eilandbewoner, van Nederlandse afkomst, ruig type

DECOR:

Beschreven bij elk bedrijf.

EERSTE BEDRIJF

(op toneel alleen 1 tafel, stoelen, 2e doek dicht)

(als doek open gaat zitten Letty en Karel aan de tafel. Letty zit haar email op de laptop te bekijken, Karel leest krant. Geluid binnenkomende mail)

LETTY: *(sarcastisch)* Oh, we hebben weer eens een mail van je geliefde broer. Eens even lezen wat hij nu weer voor opschepperigs te vertellen heeft, want dat is het enige waar hij over mailt, of niet soms?

KAREL: *(lezend, afwezig)* Wat zeg je?

LETTY: Dat Maarten alleen van zich laat horen als hij ons de ogen wil uitsteken!

KAREL: Ja.

LETTY: Wat nu ja, luister je wel?

KAREL: Hè wat?

LETTY: *(grijpt krant af)* Nu zul je eens luisteren. Kijk dan toch! *(wijst op laptop)* Je broer heeft een krabbel gestuurd.

KAREL: Oh, wat leuk, wat schrijft hij?

LETTY: Wel ja, hij heeft een nieuwe badkamer geïnstalleerd *(jaloers)*, natuurlijk, *(nadruk)* met karakteristiek bad en nostalgische watertoevoer.

KAREL: Wat voor toevoer? Nou ja, leuk voor hem.

LETTY: Ja, leuk voor hem. Een nieuwe badkamer was voor ons ook niet gek, het enige karakteristieke dat wij hebben zijn de losse tegels en die schimmel aan de muur vind ik nou niet echt nostalgisch.

KAREL: Die badkamer van ons is nog prima, en trouwens, we hebben de financiële middelen er niet voor.

LETTY: Nee wij niet, maar je moeder wel. Als die nou eindelijk eens over de brug kwam. Die zit iedere dag met haar derrière bij ons in bad en ze heeft geld genoeg.

KAREL: Nou zeg, je wilde toch zelf niet dat mammië naar een serviceflat ging maar dat ze hier kwam wonen?

LETTY: Nee, wat kost dat wel niet, eerst een dure serviceflat kopen, servicekosten betalen, dan blijft er voor ons niets meer over.

KAREL: Jij denkt altijd alleen maar aan geld, we hebben het toch

goed?

LETTY: Wat goed, je broer baadt in weelde, en wij zitten met die ouwe tang opgescheept.

KAREL: Maar je krijgt er toch ook een hoop voor terug?

LETTY: Ja, een hoop werk, en schuiven (*gebaar*) ho maar. Trouwens, ze begint nog te dementeren ook.

KAREL: Och, dat valt nog wel mee, als je 78 jaar bent gaat alles gewoon niet zo snel meer.

LETTY: Nou, haar mond is anders nog snel genoeg, maar dat merk je natuurlijk niet.

KAREL: Hè? (*pakt krant*)

LETTY: Dat je dat natuurlijk niet merkt.

KAREL: (*leest weer krant*) Wat merkt?

LETTY: Dat je moeder haar bekkie nog snel genoeg is? Nee, jij merkt nooit wat!

KAREL: Wat moet ik dan merken?

LETTY: Ooooh..., laat maar! Nou, dat zul je direct wel weer zien, daar komt die pin aan.

(*oma en Daniëlle op, oma in rolstoel, boodschappen mee*)

DANIËLLE: Zo, daar zijn we weer, dat was even lekker hè oma?

OMA: Wat zeg je kind?

DANIËLLE: Dat het fijn buiten was.

OMA: Nee, ik hoef geen plas.

DANIËLLE: Nee, dat het fijn buiten was!

OMA: Oh ja, dat was het zeker, maar Letty, als we weer boodschappen doen, geef dan genoeg geld mee, ik moest nota bene vier gulden bijpassen.

DANIËLLE: Euro, oma!

OMA: Niks zeuroma!

LETTY: Nou, er is toch niks mis mee dat jij je beurs ook eens trekt!

OMA: (*tot Daniëlle*) Zie je nou wel, ze wil graag dat ik verrek.

LETTY: Nee mens, ik zei dat het goed is dat jij je portemonnee ook eens trekt!

OMA: Ja, jij wilt dat die altijd open staat, maar ik moet een appeltje voor de dorst hebben voor mijn oude dag, zeker in deze tijd van kredietcrisis. Ik zeg altijd maar: in een goede tijd moet je zuinig leren wezen, in een slechte tijd word je dat vanzelf wel.

DANIËLLE: Maar oma, je bent toch al oud.

OMA: Nee, ik heb het niet koud.

LETTY: Nou hoor je het zelf, ze dementeert.

KAREL: Nee, ze verstaat het niet, jullie praten ook zo onduidelijk!

LETTY: Ja hoor, neem het maar weer op voor je mammië!

DANIËLLE: Mam, mag ik even op de laptop?

LETTY: Nee, ik ben de mail van je oom Maarten aan het lezen.

DANIËLLE: Oh, wat leuk, mag ik meelesen?

LETTY: De uitsloper heeft zijn toko al weer verbouwd, een juweel van een badkamer heeft hij nu.

OMA: Wat hebben jullie daar te kijken?

KAREL: Er is een mail van Maarten gekomen mammië.

OMA: Nee, we hebben geen bakmeel meegenomen, daar heeft Letty niks van gezegd.

LETTY: Nee, oma, uw zoon Maarten heeft een email gestuurd, dat is een bericht op de computer!

DANIËLLE: Oom Maarten heeft een nieuwe badkamer gebouwd!

OMA: Wat vertel je me nou, is Maarten getrouwd?

LETTY: *(diepe zucht)* Dat bedoel ik nu, 100 keer per dag moet ik dat geleuter aanhoren.

KAREL: Ach, dat komt doordat ze moe is. Nee, mammië, Maarten heeft zijn badkamer verbouwd!

(brommergeluid op de achtergrond)

OMA: Och, ik verstond het verkeerd; jullie praten ook zo onduidelijk! Een badkamer zei je, zit er ook jaloezie in?

DANIËLLE: Jacuzzi, oma, weet je wel waarvoor dat is?

LETTY: Nee, natuurlijk weet ze dat niet.

OMA: Ik lees kranten hoor, ik zou er best wel eens in willen bubbelen.

KAREL: Nu, mammië, wat let je.

LETTY: Ja, ga eens een paar jaar op vakantie naar je Maarten op Sint Maarten.

KAREL: Letty!

DANIËLLE: *(heeft niks door)* Nou oma, dat lijkt me geweldig, mag ik met je mee?

(brommergeluid)

LETTY: Ik hoor Joris aankomen!

(ludieke opkomst Joris, veel bravoure. Joris komt op, gekleed in leren jas en broek, punkkuif, smijt helm en tas in hoek)

JORIS: Zo, ik heb goed nieuws en nog goeder nieuws: 1. Dit was mijn laatste schooldag. 2. Die klojo van een Kootstra kan van mij de vellen krijgen.

KAREL: Zeg, doe jij eens rustig!

LETTY: Wat is er in vredesnaam gebeurd?

OMA: *(snuift)* Ik vind niet dat het hier meurt.

JORIS: *(negeert oma)* Nou, die kerel heeft gewoon de pik op mij; heb ik een superwerkstuk over het broeikaseffect van internet gehaald, keurig veranderd, en wat denk je: krijg ik een 2,8! Ongelofelijk, niet?

DANIËLLE: Had hij door dat je het van internet had geplukt? Sukkel, je had ook de regelafstand en het lettertype moeten veranderen!

JORIS: Mens, dat had ik ook gedaan, maar de regelafstand was volgens meneer te krap, en het verslag was te kort. Te kort! Ik had wel 1½ kantje, volgens mij heeft hij het niet eens gelezen.

KAREL: Nou, dat kan ik me niet voorstellen.

LETTY: Ik zal wel eens met meneer Kootstra gaan praten.

JORIS: *(hard)* Hoef je niet te doen, ik ga toch nooit meer naar die pokkeschool, dit was de bekende druppel.

OMA: Zal ik eens met meneer Kootstra gaan praten?

LETTY: Oh, ze heeft nu wel alles gehoord.

OMA: Wat zeg je?

LETTY: *(kijkt oma vernietigend aan)* Maar jongen, je zit bijna voor het eindexamen, nu nog even volhouden.

KAREL: Natuurlijk houdt hij vol.

JORIS: Pa, ik denk er niet over, je kunt zeggen wat je wilt, maar ik stop er mee.

DANIËLLE: Joh, stel je niet aan, ik help je wel.

JORIS: Juffie leerpik wil ook nog een duit in het zakje doen.

DANIËLLE: Nou, graag of helemaal niet. *(pesterig)* Slaag je ook niet voor je eindexamen.

LETTY: Jij gaat morgen gewoon naar school, wat denk je wel niet, kapitalen hebben we in je geïnvesteerd.

KAREL: Ja, en al die bijlessen die we voor je hebben betaald.

LETTY: Ja, want anders had je nog op de basisschool gezeten.

OMA: Ja, hoe laat gaan we eigenlijk eten?

LETTY: Daar heb je haar weer, ze moet weer vreten.

JORIS: Jullie kunnen preken wat je wilt, maar ik verkoop mijn brommer, en van het geld ga ik backpacken.

DANIËLLE: Toe maar, oma en ik gaan naar oom Maarten op Staarten, hè Omi?

KAREL: Loop jij niet te hard van stapel?

LETTY: *(hard)* En wie zal dat betalen?

OMA: Ik!

ALLEN: Jij?

OMA: Ja, ik, en Joris mag ook mee.

JORIS: Ja oma, weet u wel wat dat kost?

OMA: *(geheimzinnig, Letty luistert stiekem mee)* Ach kind, geld zat, ik heb een goed pensioen plus AOW, ik woon voor niks, ik eet en drink voor nop. Dat laatste is maar goed ook, want dat voer hier is verschrikkelijk, zeg nu zelf.

LETTY: *(ontploft bijna, dan in zichzelf)* Wat een parasiet! *(hardop, slijmerig)* Zeg moeder, wij willen ook wel mee, hè Karel? *(tot Karel)* Dan kunnen we haar daar mooi achterlaten.

KAREL: *(tot Letty, bestraffend)* Letty! *(tot oma)* Maar moeder, wij dan?

OMA: Jullie mogen ook mee..... *(Letty en Karel juichen, ieder om zijn of haar eigen reden)*op eigen kosten.

DANIËLLE: *(tot Letty)* Mam, dat is toch een geweldig aanbod!

JORIS: Ja, oma, dan kan ik daar ook wel gaan backpacken, je weet wel, rondtrekken met een rugzak.

KAREL: Mammie, ik vind het heel fideel van je dat je de reis van de kinderen wilt betalen.

LETTY: *(verbijsterd)* Je moeder kan wel voor iedereen betalen, ze woont hier al jaren voor nop.

DANIËLLE: Ja, ga er even ruzie om maken, als jullie zo doorgaan gaan we wel met ons drietjes.

KAREL: Nou, ik ga wel mee.

LETTY: Ja hoor, kies maar weer de kant van dat loede..eh, van je moeder.

JORIS: Wanneer zullen we gaan?

KAREL: Zodra je eindexamen achter de rug is.

DANIËLLE: Nou, dat is over twee maanden al.

LETTY: Karel, weet je wat, we gaan direct naar het reisbureau.

KAREL: Maar daar hebben we toch nog alle tijd voor?

LETTY: Nee, Sint Maarten is erg in trek op het ogenblik, we moeten oppassen dat niet alle vliegtuigen zijn volgeboekt. Kom, ga gauw mee. En we gaan gelijk een gehoorapparaat voor dat mens kopen. *(beiden af)*

JORIS: Nou, dan zal ik toch gauw zelf een werkstuk moeten gaan maken, want zo'n reisje Sint Maarten lijkt me wel wat, zeker als het voor noppes is. *(af)*

OMA: *(springt uit rolstoel)* Kom op Daniël, we gaan even online met ome Maarten. Hier is mijn laptop. *(haalt onder haar kussen in rolstoel vandaan)*

DANIËLLE: Pa en ma zijn nog niet weg oma, als mam je ziet!

OMA: Ga kijken wanneer ze weg zijn.

DANIËLLE: Oké, ik ga al *(af)*

OMA: Zo, nu moet ik mijn webcam nog hebben, ah, hier is ie. We zullen Maarten eens even op de hoogte stellen van de stand van zaken. *(stelt de computer in, tong uit mond, ingespannen)* Hoor ik die badmuts van een Letty nog? *(gaat gauw in rolstoel zitten)* Letty denkt wel dat ik oud en seniel ben, maar ik zal haar eens een lesje leren, die geldwolf. Mij altijd wegzetten, en dat eeuwige gezeur over geld, het is net rupsje nooit genoeg. Ze denkt

natuurlijk mij te plukken, maar dat zal haar niet lukken. Dit huis staat er toch al, en die één of twee aardappels extra? Het zou wat.

En die Karel van me is een lieve vent, maar o zo'n watje, net zo'n goedzak als z'n moeder. Daniël is ook al zo'n lief kind, maar die zit ook al helemaal onder de plak van haar moeder. En het kind ziet er niet uit. Nee, dan Joris, die is misschien wel het andere uiterste, maar die heeft tenminste lak aan zijn moeder.

DANIËLLE: *(op)* Ze zijn weg hoor oma!

OMA: Dan nu actie. *(vliegt overeind, pakt laptop en webcam uit, kijkt op horloge, begint alles aan te sluiten)* Nu, als we geluk hebben is Maarten online.

DANIËLLE: Ik zal de boel wel verder opstarten.

OMA: Kind, wat ben je daar toch handig mee. Het is maar goed dat ik zo'n fijne kleindochter heb. Jij hebt tenminste geduld met een oud mens zoals ik.

DANIËLLE: Och, ik doe het graag hoor oma, en wat moet ik anders? Van mamma moet ik maar studeren, studeren, en ik mag haast nooit wat anders.

OMA: Wacht maar kind, ik zal je wel helpen. Als we op Sint Maarten zijn zal er een wereld voor je opengaan. Jij en ik gaan eerst nog eens op stap voor een nieuwe garderobe voor je.

DANIËLLE: Oh, maar dat vindt mama nooit goed, ik mag echt niet alleen op stap om wat te kopen.

OMA: Met mij erbij ben je niet alleen?

DANIËLLE: Met u erbij mag het helemaal niet. Ik zou zo graag een bikini hebben, maar dat mag niet, dat vindt mama aanstootgevend en zedenkwetsend.

OMA: Daantje, we zeggen lekker niks, je stopt alles maar bij mij in de koffer.

DANIËLLE: Nou oma, de boel is aangesloten, oom Maarten zit volgens mij al paraat.

OMA: Nou, dan de webcam maar aan. *(doet dit, men hoort de stem van Maarten)*

MAARTEN: Hallo moeder, how are you today?

OMA: Ai em fiene, mai booi!

DANIËLLE: Je spreekt het niet goed uit, oma, het is: "I am fine."

OMA: Wat kan dat nou schelen, je begrijpt het toch, Maarten, niet dan?

MAARTEN: Ja hoor moeder, hoe is de stand van zaken daar?

OMA: Alles oké, jongen, maar raad eens wat?

MAARTEN: Nou?

OMA: We komen naar Sint Maarten, Maarten!

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Twee maanden later. Als het doek opengaat ziet men een tropisch eiland, naar eigen inzicht aangekleed, in elk geval staat er een rieten of strooien hut, in de opening een gordijn, verder een grote ton met een takelsysteem (Maartens nieuwe badkamer). Verder kampvuur met pot erboven, tafel en stoelen. Maarten, Samirah en Diamond zijn bezig met de laatste voorbereidingen)

MAARTEN: Zo, het begint er aardig op te lijken. *(kijkt rond)*

SAMIRAH: Maarten, we zijn nog wat vergeten?

MAARTEN: O ja, het stulpje lijkt me anders aardig compleet.

SAMIRAH: Joh we hebben geen wc.

DIAMOND: Verrek ja, dat is waar ook, je kunt die familie van jou niet zomaar in het rond laten piesen en poepen, dat wordt een vieze stinkzooi met al die drollen.

MAARTEN: Dacht ik dat ik alles mooi voor elkaar had, vergeet ik de plee.

SAMIRAH: *(druk met redderen en in de weer met potten en pannen)*
Zeg Diamond, heb jij niet iets van een toiletje of zo?

MAARTEN: Ja, mag ook zo'n chemisch dingetje zijn.

DIAMOND: Laat dat maar aan mij over, ik zal wel voor een oerdegelijke poepdoos zorgen. *(af)*

SAMIRAH: Maarten, denk je dat ze erin trappen? Je hebt altijd gedaan alsof je het hier gemaakt hebt.

MAARTEN: Ik zeg gewoon dat de kredietcrisis en personeels-gebrek mij aan de financiële afgrond hebben gebracht en dat dit mijn onderkomen is. De bedoeling is dat Letty eens een goede les wordt geleerd. Wat denkt die trut wel om mijn moeder zo te behandelen en haar zo kaal te plukken!

SAMIRAH: Maar ze kunnen toch niet met z'n vijven in deze hut?

MAARTEN: Dan nemen we er toch een hangmat bij?

SAMIRAH: Maar je moeder is al zo oud, die kun je dit toch allemaal niet aandoen?

MAARTEN: Mijn moeder? Die is zo sterk als een leeuw, en trouwens, ik smokkel haar wel naar het hotel. We laten moeder

in de hangmat slapen, dan kan ik haar 's nachts zo meenemen.
Ze speelt het spelletje maar al te graag mee.

SAMIRAH: Dan mogen we haar wel goed inseinen.

MAARTEN: Ik weet al wat er gaat gebeuren, Letty laat moeder toch wel buiten slapen.

SAMIRAH: Hoe laat komen ze eigenlijk aan? Moeten we ook wat te eten klaarzetten?

MAARTEN: Welnee, we steken het vuur aan, dan moet Letty zichzelf maar verder zien te redden. Heb je boodschappen in de hut gezet?

SAMIRAH: Ja, en ik heb er zelfs een schortje bij gedaan. Ik ken Letty wel niet, maar het lijkt me wel zo'n schortfiguur.

MAARTEN: Dat heb je goed, ik zie haar hier al rondlopen met haar Carmen krulset, en er is hier geen stroom. Ik zie nou haar kop al voor me. Verrek, daar zeg ik zowat, we moeten nog verlichting hebben!

SAMIRAH: Ik heb er wat kaarsjes bijgedaan, och, en ze zullen wel moe zijn door alle indrukken, ze zullen wel vroeg naar bed toe gaan.

MAARTEN: Ik denk eerlijk gezegd dat Letty gillend naar het vliegveld rent, de trut, als dat mijn vrouw was had ik haar al lang gedumpte. Ze heeft het zo hoog in haar bol dat dit ver beneden haar stand is.

SAMIRAH: Eigenlijk zielig voor je broer Karel.

MAARTEN: Wat zielig? Hij moet eens wat meer van zich afbijten, dat lulletje rozenwater.

SAMIRAH: Als ik het goed begrijp wil jij je hele familie deze vakantie eens een lesje leren.

MAARTEN: Ja, het wordt een soort RIAGG-reisje, geldt niet voor mijn moeder natuurlijk. Ze doet steeds of ze slecht ter been is en of ze doof is, maar dat is komedie. Als ze dat namelijk niet zou doen zou Letty haar het hele huishouden laten doen. Nou, en komedie spelen dat kan ze hoor, met haar 78 jaar is ze nog overal voor te porren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto